

Bài Hai
Chức vụ An-ne

Đọc Kinh văn: 1 Sa. 1:1–2:11, 18-21, 26

I. Chúng ta phải nhận thức sự khôi phục của Chúa là gì; sự khôi phục của Chúa là xây dựng Si-ôn, hình bóng cho những người đắc thắng là thực tại của Thân thể Đấng Christ để tổng kết thành thánh, tức Giê-ru-sa-lem Mới:

- A. Si-ôn là thành của Vua Đa-vít (2 Sa. 5:7), trung tâm của thành Giê-ru-sa-lem, nơi đền thờ là chỗ cư ngụ của Đức Chúa Trời trên đất được xây dựng (Thi. 48:2; 9:11; 74:2; 76:2b; 135:21; Ês. 8:18).
- B. Trong Cựu Ước, có thành Giê-ru-sa-lem với Si-ôn là trung tâm; về hình bóng, nếp sống Hội thánh là Giê-ru-sa-lem ngày nay; trong nếp sống Hội thánh phải có một nhóm người đắc thắng, là những Thân-nhân trưởng thành và được hoàn hảo; và những người đắc thắng này là Si-ôn ngày nay—đc. Khải. 14:1-5.
- C. Là điểm nổi bật và vẻ đẹp của thành thánh Giê-ru-sa-lem (Thi. 48:2; 50:2), Si-ôn hình bóng cho những người đắc thắng là đỉnh cao, là trung tâm, phần nâng cao, phần làm cho mạnh mẽ, phần làm cho phong phú, vẻ đẹp và thực tại của Hội thánh (48:2, 11-12; 20:2; 53:6a; 87:2).
- D. Các đặc điểm, đời sống, phước hạnh, và sự vững mạnh của Giê-ru-sa-lem đều đến từ Si-ôn—1 Vua 8:1; Thi. 51:18; 102:21; 128:5; 135:21; Ês. 41:27; G-ên 3:17.
- E. Những người đắc thắng, tức Si-ôn, là thực tại của Thân thể Đấng Christ và họ tổng kết sự xây dựng Thân thể trong các Hội thánh địa phương để đem đến thành thánh được tổng kết, tức Giê-ru-sa-lem Mới, Nơi chí thánh chung cuộc là nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời trong cõi đời đời (Khải. 21:16; đc. Xuất. 26:2-8; 1 Vua. 6:20); trong trời mới và đất mới, toàn bộ Giê-ru-sa-lem Mới sẽ trở thành Si-ôn, với tất cả các tín đồ là người đắc thắng (Khải. 21:1-3, 7, 16, 22).
- F. Trong sách Khải Thị, điều Chúa muốn và điều Chúa sẽ xây dựng là Si-ôn, tức những người đắc thắng; đây là thực tại nội tại của khả thị thuộc linh trong Lời thánh của Đức Chúa Trời; chắc chắn chúng ta cần khẩn thiết cầu nguyện bằng bất cứ giá nào và trả giá giống như sứ đồ Phao-lô—Êph. 6:17-18; Côl. 4:2; Phil. 3:8-14.
- G. Việc chúng ta đáp lại lời kêu gọi những người đắc thắng của Chúa trong thời đại này là để chúng ta trở nên sinh động; trở nên sinh động là trở nên sống động và năng động trong sự hiệp một với Đức Chúa Trời hằng sống và hành động; chuyển động của Đức Chúa Trời trên đất này để hoàn tất gia tể đời đời của Ngài cuối cùng là qua những người đắc thắng.
- H. Trên trái đất bị chiếm đoạt này, có núi của Đức Giê-hô-va, tức núi Si-ôn, là điều tuyệt đối mở ra cho Chúa và tuyệt đối được Ngài chiếm hữu; những người đắc thắng, được hình bóng bởi Si-ôn, là điểm đổ bộ mà qua đó, Chúa là Vua vinh hiển sẽ trở lại để sở hữu toàn bộ trái đất làm vương quốc của Ngài—Thi. 24:1-3, 7-10; Đa. 2:34-35; 7:13-14; G-ên 3:11; Khải. 11:15; 19:13-14.
- I. Ngoài cầu nguyện, không có cách nào khác để đạt đến đỉnh cao của gia tể đời đời của Đức Chúa Trời, tức thực tại của Thân thể Đấng Christ; việc chúng ta trở nên những người đắc thắng là thực tại của Thân thể Đấng Christ để là cô dâu của Đấng Christ sẽ khép lại thời đại này, tức thời đại Hội thánh, và sẽ đem Christ là Vua vinh hiển trở lại để chiếm lấy, sở hữu, và cai trị trên đất này cùng với những người đắc thắng của Ngài trong thời đại vương quốc—cc. 7-9; 20:4-6; Thi. 24:7-10.

II. Theo hình bóng, sách 1 Sa-mu-ên cho chúng ta thấy việc đem Christ là Vua (được hình bóng bởi Đa-vít) cùng với vương quốc của Ngài đến:

- A. Dưới thời Hê-li, chức tế lễ A-rôn cũ đã trở nên mất hiệu lực và suy yếu (2:12-29), và Đức Chúa Trời khao khát có một khởi đầu mới để hoàn tất gia tể đời đời của Ngài:

1. Nội dung sách Các Quan Xét ghi lại việc con dân Israel tin cậy Đức Chúa Trời, lia bỏ Đức Chúa Trời, bị kẻ thù của họ đánh bại rồi ăn năn với Đức Chúa Trời trong sự khốn khổ; khi họ xoay về với Chúa, Ngài dấy lên một quan xét giải cứu họ khỏi tay những kẻ hà hiếp, nhưng khi quan xét đó chết, họ lại xoay về những con đường gian ác và lại trở nên hư hoại (1:1-2; 2:11-3:11); điều này trở thành một chu kì lặp lại bảy lần trong sách Các Quan Xét.
 2. Trong nhiều năm, Hội thánh cứ mãi lặp lại lịch sử của Israel dưới thời các quan xét, nhưng ngày nay Đức Chúa Trời muốn có những Sa-mu-ên, tức những Na-xi-rê đặc thánh (Dân. 6:1-9 và các chú thích), là những người sẽ đem Christ, tức Đa-vít thật, đến làm Vua trị vì cùng với vương quốc nghìn năm của Ngài, trong đó những người đặc thánh sẽ “chiếu sáng như mặt trời trong vương quốc của Cha họ” (Mat. 13:43).
 3. Ngày nay, chúng ta cần trông đợi Chúa để có một điều gì đó mới, một cuộc phục hưng mới xoay chuyển thời đại này, từ thời đại Hội thánh giữa những hỗn loạn thuộc Sa-tan, thành thời đại của Vua cùng với vương quốc nghìn năm của Ngài.
- B. Để Sa-mu-ên được sinh ra, Đức Chúa Trời đã khởi xướng những việc phía sau hậu trường; một mặt, Ngài khiến An-ne son sẻ; mặt khác, Ngài chuẩn bị Phê-ni-na chọc tức An-ne “để giục bà làm bầm vì Đức Giê-hô-va đã khiến bà son sẻ” (1 Sa. 1:5-6); nhiều năm liền, mỗi khi An-ne đi lên nhà Đức Giê-hô-va, Phê-ni-na đều chọc tức bà đến mức bà khóc lóc và bỏ ăn (c. 7).
- C. Điều này buộc An-ne phải cầu nguyện để Chúa ban cho bà một con trai; trong lời cầu nguyện của An-ne, bà đã hứa nguyện với Đức Chúa Trời, lời này không được khởi xướng bởi An-ne nhưng bởi Đức Chúa Trời; Đức Chúa Trời vui lòng với lời cầu nguyện của An-ne và lời hứa của bà, và Ngài đã mở tử cung bà (cc. 10-11, 20); An-ne có thai, sinh một con trai và đặt tên là Sa-mu-ên (có nghĩa là “Đức Chúa Trời nhậm lời” hoặc “cầu xin Đức Chúa Trời”).
- D. Đức Chúa Trời có thể thúc đẩy An-ne là người làm một với Ngài trong đường hướng sự sống; đường hướng sự sống là đường hướng sản sinh Christ để dân của Đức Chúa Trời vui hưởng hầu cho trên đất, Đức Chúa Trời có vương quốc của Ngài, tức Hội thánh là Thân thể Đấng Christ (Mat. 16:18-19; La. 14:17-18; Êph. 1:22-23), là chính cơ cấu hữu cơ của Đức Chúa Trời Tam Nhất; hễ Đức Chúa Trời có thể đạt được một người như thế, người làm một với Ngài trong đường hướng sự sống, thì Ngài có một con đường trên đất (1 Sa. 1:1-2:11, 18-21, 26).
- E. Thực ra, nguồn của Sa-mu-ên không phải từ con người; Đức Chúa Trời là nguồn thật, Đấng đã thúc đẩy dân Ngài cách có tế trị và ẩn mật; lời cầu nguyện của An-ne là tiếng vọng, là nói ra, khát vọng của lòng Đức Chúa Trời; đó là sự hợp tác phạm nhân với chuyển động thần thượng để thực hiện gia tể đời đời của Đức Chúa Trời:
1. Lời cầu nguyện của An-ne hàm ý rằng chuyển động của Đức Chúa Trời bằng sự đáp lời cầu nguyện của An-ne là để sản sinh một Na-xi-rê, một người đặc thánh, người tuyệt đối để hoàn thành khát vọng của Đức Chúa Trời—1:10-20.
 2. Na-xi-rê là người tuyệt đối dâng mình cho Đức Chúa Trời, người nhận Đức Chúa Trời làm Vua, Chúa, Đầu, và Chồng mình, và là người không quan tâm đến việc vui hưởng những thú vui thế tục; thậm chí trước khi sinh ra, Sa-mu-ên đã được mẹ ông dâng để trở thành một người như thế.

III. Sách 1 Sa-mu-ên tiêu biểu cho chức vụ đem Vua cùng với vương quốc của Ngài đến; chúng ta có thể gọi chức vụ này là “chức vụ An-ne”:

- A. Phê-ni-na và An-ne chính yếu đại diện cho hai nguyên tắc khác nhau và hai chức vụ khác nhau (1:2, 4, 7); chức vụ của An-ne là đem Vua đến, chứ không phải có nhiều con; chức vụ của Phê-ni-na là có nhiều con, tức là chức vụ đem lại nhiều kết quả; Phê-ni-na và các con của bà đại diện cho phần lớn dân Đức Chúa Trời, nhưng không ai trong họ có liên quan đến việc xoay chuyển thời đại để đem Christ là Vua vinh hiển trở lại.

- B. Con đường của An-ne không phải là con đường dễ dàng, thậm chí càng khó khăn hơn vì những lời so sánh và chế nhạo của Phê-ni-na; những ai muốn trở thành An-ne phải chuẩn bị mình để chịu bất bớ, khinh bỉ, than khóc và kiêng ăn.
- C. Đây không chỉ là vấn đề chúng ta có thể cứu bao nhiêu người mà là vấn đề Đức Chúa Trời đạt được một đoàn người đắc thắng; Đức Chúa Trời muốn đạt được một dân có thể cầu nguyện và đem đến vương quốc có Christ là Vua và những người đắc thắng đồng làm vua với Ngài.
- D. Lời cầu nguyện của An-ne là phương tiện để sinh ra Sa-mu-ên; lời cầu nguyện của chúng ta nên đem đến kết quả là sản sinh những người đắc thắng; chúng ta cần cầu nguyện trong sự hiệp một với Đấng Christ thắng thiên trong chức vụ thuộc trời của Ngài trong giai đoạn tăng cường để sản sinh những người đắc thắng—Khải. 1:4; 3:1; 4:5; 5:6; 2:7, 11, 17, 26-29; 3:5-6, 12-13, 21-22.
- E. An-ne đã đến chỗ không thể tiến lên mà không có một con trai; bà đã đến chỗ buộc phải có một con trai; con trai trong 1 Sa-mu-ên chương 1 hình bóng cho người con trai đắc thắng, tập thể trong Khải Thị chương 12, người chuyển xoay thời đại để đem Vua cùng với vương quốc của Ngài đến:
 1. Chuyển động mang tính thời kì quan trọng nhất của Đức Chúa Trời được thấy qua người con trai trong Khải Thị chương 12 bao gồm Christ là Đấng đắc thắng dẫn đầu và chúng ta là những người đắc thắng theo sau; vì Đức Chúa Trời muốn kết thúc thời đại này và đem đến thời đại của Vua cùng với vương quốc Ngài nên Ngài cần người con trai đắc thắng, tập thể là công cụ mang tính thời kì của Ngài.
 2. Việc cất người con trai lên sẽ kết thúc thời đại Hội thánh và đem đến thời đại vương quốc; sau khi người con trai được cất lên, có một “tiếng lớn trên trời nói rằng: ‘Bây giờ sự cứu rỗi, quyền năng, vương quốc của Đức Chúa Trời chúng ta và uy quyền của Đấng Christ Ngài đã đến’”—c. 10.

IV. Kinh nghiệm của An-ne cho thấy rằng chúng ta cần đốc đở hồn mình trước mặt Chúa giữa sự đắng cay của mình (1 Sa. 1:6, 10, 15-16); trong Xuất Ai Cập Kí chương 15, con dân Israel đi đến chỗ có nước đắng tại Ma-ra; khi dân sự lầm bầm nghịch lại Môi-se, ông “kêu van Đức Giê-hô-va, Đức Giê-hô-va bèn chỉ cho ông một cây gỗ; ông ném cây gỗ đó xuống nước, nước bèn hóa ra ngọt”—cc. 22-25:

- A. Cây gỗ mà Chúa chỉ cho Môi-se tượng trưng cho cây sự sống; Khải Thị 2:7 nói đến “cây sự sống”; trong tiếng Hi Lạp, từ *cây* ở đây là cùng một từ được dùng cho *cây* gỗ trong 1 Phi-e-rơ 2:24:
 1. Cây sự sống trong Khải Thị 2:7 tượng trưng cho Đấng Christ chịu đóng đinh (được ngụ ý trong cây là thanh gỗ—1 Phi. 2:24) và được phục sinh (được ngụ ý trong sự sống của Đức Chúa Trời—Gi. 11:25); do đó, chúng ta có thể nói rằng cây gỗ mà Môi-se liệng xuống nước chính là Đấng Christ đã chịu đóng đinh và phục sinh là cây sự sống.
 2. Khi chúng ta kêu van Chúa trong sự cầu nguyện, Ngài cho chúng ta thấy khả tượng về Đấng Christ chịu đóng đinh và được phục sinh là cây sự sống; qua sự cầu nguyện bằng cách đốc đở hồn mình trước mặt Chúa, chúng ta đang ném cây gỗ này vào nước đắng của bản thể chúng ta; khi đó, nước đắng này sẽ hóa thành nước ngọt là hiện diện của Ngài.
- B. Lời cầu nguyện của An-ne xuất phát từ hoàn cảnh đắng cay và bản thể đắng cay của bà (1 Sa. 1:6, 10); bà nói với Hê-li: “Tôi là một người đàn bà có lòng buồn bực...tôi đốc đở hồn mình trước mặt Đức Giê-hô-va...vì nỗi đau đớn và ưu phiền quá độ của tôi bắt tôi phải nói đến bây giờ” (cc. 15-16); Thi Thiên 62:8 chép: “Hỡi bá tánh, khá nhờ cậy nơi Ngài luôn luôn, / Hãy đốc đở lòng mình ra trước mặt Ngài; Đức Chúa Trời là nơi nương náu của chúng ta. (Sê-la)”; sự cầu nguyện tiếp xúc Đức Chúa Trời như vậy chứa đựng những lời được nói ra đích thực từ trong lòng.

- C. Hễ khi nào ở trong những hoàn cảnh đắng cay và cảm thấy đắng cay trong bản thể, chúng ta cần dốc đổ hồn và lòng mình cho Chúa bằng cách thành thật và chân thành với Ngài; lời cầu nguyện như vậy sẽ sản sinh những người đắc thắng, đem Vua cùng với vương quốc đến.
- D. Khi gặp “chỗ nước đắng”, chúng ta phải nhận thức rằng Đức Chúa Trời đang thúc đẩy cách có tế trị và ẩn mật để chúng ta cầu nguyện khẩn thiết, không chỉ để chúng ta được chữa lành bên trong (Xuất. 15:26) mà còn hơn thế, là để sản sinh những Na-xi-rê đắc thắng, những người sẽ hợp tác với Ngài để đem Vua cùng với vương quốc của Ngài đến, khi đó uy danh của Đức Chúa Trời sẽ trỗi cao trên khắp trái đất (Thi. 8:1), và vương quốc của thế giới sẽ “trở nên vương quốc của Chúa chúng ta và của Đấng Christ Ngài, và Ngài sẽ trị vì mãi mãi vô cùng” (Khải. 11:15).